

COPIII
NOSTRI

STUDENT – PISTIEAN NICOLETA

*"O buna educatie
le asigura copiilor nostri
un start hotarat in viata,
nu o imunitate definitiva
fata de probleme."*

Uneori, îmi amintesc de mere. Ele apar in culori, forme si mărimi diferite. Așa sunt merele au culori si arome diferite, si copii diferă in ceea ce privește firea si dispoziția lor sufleteasca, unii fiind dulci, alții fara un gust prea evident, iar alții de-a dreptul; “acri”. Unii pot părea puțin cam stricați pe deasupra – si mulți poate ca au deja un mic vierme înăuntru! Dar, in ciuda tuturor acestor deosebiri, exista o similitudine esențiala.

Ia un mar si taie-l si vei descoperi acolo, in inima lui, o minunata stea. Așa este si cu copii, in inima fiecăruia dintre ei exista ceva minunat, ceva de valoare, ceva cu care merita sa lucrezi si pe care merita sa-l dezvolti.

De acea, ori de cate ori te simți descurajat in lucrarea cu copii, taie un mar si lăsa ca steaua sa-ti amintească de Cristos - acea *stea deosebita* - si de *idealurile Sale*, după care îți

poți orienta drumul. Sa-ti amintească de *valoarea* pe care El o aseaza deasupra fiecăruia dintre *copii tai*.

Copii reprezintă micile comori ale lui Dumnezeu pe pamant. Poate ca au nevoie de putina șlefuire, dar adevărata lor valoare a fost așezata in ei de Cristos.

Ținta ta, ca părinte sau ca educator, trebuie sa fie aceea de ai ajuta pe copii sa crească si sa devina oameni fericiți, competenți si curajoși.

Cum este cu putiinta lucrul acesta?

Este cu putiinta daca privim la Cristos, ca Părinte al nostru, ca Invatator, Calauza, Stea, astfel incat sa reflectam chipul sau înaintea copiilor pe care El ni i-a încredințat. Toate acestea sunt mai bine exprimate in acest mic poem:

NU CALCATI PANSELUTELE!!

*Maestrul Grădinar mi-a spus cândva:
„Lasă panseluțele sa crească in gradina Mea.”
Apoi, mi-a înmănat o cazma si a continuat:
„Ai grija de ele pana Mă întorc! Vin indata.”*

*„Dar, Doamne, eu nu știu cum sa am grija de ele.
Sunt atât de firave, atât de fragile.
Incredintea-mi un trandafir –
ghimpii îl vor proteja de nepriceperea si stângăcia mea.
Incredintea-mi o lalea -
Sta îngropata in siguranța sub iarba,
pana trece iarna cea grea, vremea cea aspra si rece,
ca mai apoi sa rasara in muguri de primăvara.
Incredintea-mi o edera, ai carcei cărcei se agata
Si ei de alții, de ce pot, ca sa găsească suport.
Dar, Doamne, pansetele?
Ele nu au nici bulb. Nici ghimpi, nici cărcei.
Nu-mi da pansetele! Da-mi altceva, orice vrei!”*

*Dar Grădinarul nu mă asculta,
Deci mi-am schimbat si eu rugăciunea așa:
„Bine, Doamne.
Voi avea grija de panseluțe de acum,
Dar spune-mi tu cum.”*

*Si Dumnezeu mi-a spus”
„Uda-le cu dragoste,
Plivește-le cu hotărâre si bine,
Lasă-le sa se incalzeasca la lumina din sufletul tău, din tine.”
„Asta-i tot?”*

*„Mai este un singur lucru, dar foarte important:
Cat de frumos vor înflori si cat de minunat*

*Depinde de tine – de cat de ușor le atingi,
De cat le îngrijești de bine.
Așa ca, umbla cu grija printre micuții Mei. Nu uita unde ești!?
Nu calca pe panseluțe, ca sa nu le strivești.
Amintindu-mi cuvintele Maestrului Grădinar,
Am pornit înainte, pentru a-mi aduce la indeplinire partea mea de lucru, murmurând in
șoapta aceasta rugăciune fierbinte:
„O Doamne,
Da-mi cuvinte blânde,
Mâini blânde si picioare blânde.
Ca sa nu calc peste panseluțele plăpânde.”*

(Kay Kuzma)

Poate de multe ori in viata, ca educatori sau ca părinți, nu ne dam seama, sau mai bine zis, nu ne amintim mereu de marea responsabilitate si de marea influenta pe care o avem in educarea copiilor noștri. Exista trei modalitatea de încurajare a socializării copilului, prin procesul de **imitare si identificare**, prin educația directa implicând **pedeapsa si recompensa** si prin transmiterea **expectanțelor sociale**. Dintre cele trei procesul de identificare este cel mai important. **Imitarea** este deseori descrisa drept „o scurtătura de invitare”. Aceasta presupune copierea unei acțiuni permițând astfel copilului sa dobândească o serie de deprinderi fizice foarte rapid si foarte eficient.

Identificarea este un proces in care copilul este implicat intr-un proces de invitare bazat pe observație. Identificarea are loc intr-o perioada mult mai mare de timp decât imitarea.

Fiecare copil este unic si de aceea nu toți răspund la aceleași metode in același fel....Experiența mea in Centrul Rezidențial de tip Familiar, in cadrul căruia sunt educator profesional mă făcut sa gândesc intr-un mod mai profund anumite „problematici”, daca se pot numi așa, care ies la iveala in fiecare moment, in fiecare zi. Nu exista o rețeta pentru nimic, dar exista posibilitatea ca lucrurile sa meargă mai bine.

Tulburări de atenție

Tulburările de atenție sunt un sindrom care se manifesta prin încercarea de a prinde totul, întâlnit la copii care au dificultatea in a acorda atenție unor lucruri nesemnificative pentru ei. In alte forme de manifestare, comportamentul ADD – *attention deficit disorder* – deficit de tulburare a atenție (cum este numit in termeni de specialitate) nu este o boala ci o

stare. Este ceva care trebuie acceptat, interes și modelat cu blândețe. O abordare optimista asupra acestui sindrom, este foarte importanta. In termeni pozitivi copilul este tipul de persoana care are nevoie sa-si folosească toate simțurile și mișcările corpului pentru a invita. Curiozitatea lui aprinsa îl face sa sară de la un lucru la altul, lăsând in urma proiecte neterminate. Activitățile obișnuite și instrucțiunile de la școala nu-i atrag atenția. El are nevoie de provocări care sa-i stimuleze mintea, și in acelasi timp, sa-i tina corpul in mișcare. Când va găsi aceasta combinație magica sindromul va dispărea. Dar vorbind într-un mod realist nu este întotdeauna ușor sa găsești așa ceva într-o situație clasica de școala, in care un profesor răspunde de 25 pana la 30 de copii!

Iată in continuare câteva sfaturi practice pentru a capta atenția copilului:

- Captează-i atenția înainte de a-i da o instrucțiune. (Nu-l întrerupe atunci când este cufundat într-o alta sarcini.)
- Fa-l sa folosească și mai multe dintre simțurile lui pentru a-ti demonstra ca a auzit și înțelege instrucțiunea. (Enunț-o, scrie-o, gesticulează in timp ce el o repeta, mergi la locul in care trebuie îndeplinita sarcina etc.)
- Mergi la locul in care trebuie îndeplinita sarcina, înainte de a da instrucțiunile – și apoi, da numai cate o instrucțiune, ocupându-te de el pana a terminat-o de îndeplinit. (Nu te enerva și nu te simți frustrata de aparenta lui iresponsabilitate – asta nu va face decât sa se simtă prost și sa-i scadă respectul fata de tine, ca reprezentanta a autoritatii.)
- Fa din sarcina un joc, pentru a-i crește motivația.
- Rasplateste-l imediat pentru îndeplinirea unor mici părți din sarcina. Acești copii tânjesc după recompense imediate.
- Lasă-i doar câteva lucruri in camera. Prea multe lucruri încep sa-i distragă atenția, iar la sfârșitul zilei camera lui va fi un haos imens, prea mare ca sa încerce sa-l rezolve fara mari proteste și multe lacrimi.
- Trebuie sa-i menții o imagine de sine buna și dorința de a invita comportamente compensatorii.

Irosirea timpului

Exista copii care irosesc pur si simplu timpul, au timpul de acțiune foarte lung.

Iată câteva posibile sfaturi la problema melcului:

- Conceptul de timp al unui copil nu este același cu cel al unui adult. O ora pentru tine ar putea însemna câteva minute, și invers. Dacă aceasta este problema, maturizarea va fi ceea ce-l va ajuta – și va trebui doar să avem răbdare.
- Chiar și adulții sunt diferiți când e vorba de sinteza. Încearcă să accepți această diferență.
- Un copil ar putea să se miște și intenționat cu viteza melcului pentru a „învinge” sau a se răzbuna pe tine. Noi clasificăm acest comportament ca fiind pasiv - agresiv. Copilul nu va lovi și nu va tipa, ci mai degrabă se va răzvrăti fără să facă nimic! În acest caz, lucrurile se complică puțin, și trebuie încercată dezamorsarea mania ascunsă a copilului începând cu construcția unei relații bune.

Automotivarea

Nu există o formulă magică pentru automotivare. Există milioane de părinți, educatori care ar da orice pentru a afla soluția pentru cazuri și cazuri, mai ales pentru copii nemotivați la școală.

Copilul în primul rând are nevoie de o bună imagine de sine. Trebuie descoperit în ce domenii strălucește pentru că de multe ori aflarea succesului într-un anumit domeniu se perpetuează și în alte domenii.

Un alt pas important este și faptul de a fi acolo lângă el să-i hrănești imediat eforturile prin cuvinte de apreciere, pentru că de multe ori nota maximă pe o lucrare de control nu constituie o răsplata imediată și suficientă pentru copii nemotivați.

Un alt punct important ar mai fi acela al mediului școlar, cu siguranța ar fi de folos dacă copilul ar găsi un mediu școlar care să-l provoace, unul în care copilul să poată avansa în propriul său ritm, în care recompensele (nu notele) fac parte din program și în care el nu va fi comparat cu alții. Nemulțumirea multor copii nemotivați este: „Întotdeauna este cineva mai bun, de ce să încerc?” Dar este greu de găsit un asemenea program educațional, cu părere de rău.

Principiul de bază este următorul: copilul nu va fi automotivat până când nu va avea un motiv zdravăn pentru a fi. Majoritatea copiilor nemotivați funcționează, după una sau ambele următoare premise: fie efortul este prea mare și nu merită să încerc, fie de ce să încerc și să

risc eșecul? Dacă găsim o cale prin care să schimbăm aceste cuvinte negative pe care și le adresează singur, atunci ai găsit și secretul automotivării.

Corectare versus criticare

Copii au nevoie de a fi corecți uneori, dar de multe ori simțământul de valoare al copilului este distrus de critica. Există câteva principii pentru a corecta:

1. Corectarea cu miere, nu cu ciocanul. Cu alte cuvinte este foarte important ca corectarea să fie făcută cât se poate de dulce. Trebuie spus hotărât ceea ce trebuie spus, dar cu un zâmbet, cu voioșie în glas și cu o atingere ușoară. Efectele cuvintelor și limbajul trupului trebuie să spună ceva de genul: ”Țin la tine. De-asta îți spun aceste lucruri.” Dacă cineva se îndoiește de eficiența acestor metode trebuie să o pună la încercare. Se va vedea evident rezultatul: încercarea de a aborda metoda de tip ciocan, lovind copilul cu impactul total al corectării. Ridicând tonul vocii, rostind tare și apăsând cuvintele, aruncând o privire aspră și rămânând rigid în fața copilului. Se va reuși o captare a atenției copilului și probabil va face ceea ce i-ați cerut, dar se vor împotrivi criticilor adulților. Alternativa cealaltă este aceea de a spune aceleași cuvinte, dar folosind de această dată puțină miere – îndulcind cuvintele și acțiunile – și se poate observa că poate nu prinde la fel de bine însă nu face rău copilului.
2. Un alt punct important este și modul de a „prinde” observația într-un „sandviș”: între cuvinte de apreciere. Este important să se înceapă cu ceva pozitiv, ca de exemplu: „Apreciez faptul că mă ajuți să pun masa; doar să-ți amintești data viitoare să așezi cuțitul în partea dreaptă iar cuțitul în partea stângă”. Apoi se poate adăuga: „Apropo, ornamentul din mijloc arată grozav!”
3. Corectarea în particular – lăsând lucrurile la acest nivel. Atunci când un copil este corectat, un lucru important este acela că greșeala lui să nu fie răspândită, ca prin radio.

Iresponsabilitate

De multe ori pentru a face anumite lucruri, de exemplu sa se îmbrace, sa i-a micul dejun astfel incat sa nu intarzie la școala este un lucru greu de obținut de părinți, de educatori. De multe ori pare sa nu meargă alta metoda decât aceea de ai amenința.....dar pare ca nici acest lucru nu merge!!!!

Copii răspund la țipete si amenințări, pentru ca știu ca, daca nu o vor face, o vor incasa! In acest caz copii trebuie reinstruiti.

Exista doua metode3 majore pentru a schimba comportamentul unui copil. Prima este sa rasplatesti comportamentul pe care-l admiri. Comportamentul care este întărit in mod pozitiv este, de obicei, repetat. Aceasta metoda este de departe cea mai plăcuta si lipsita de dureri, de a schimba comportamentul unui copil. Dar ea nu aduce întotdeauna rezultatele imediate pe care le dorești, așa ca părinții sau educatorii recurg la a doua metoda, in cadrul căreia se aplica o pedeapsa. Dar ideala ar fi o combinație între cele doua situații., oferind atât o recompensa pentru responsabilitate, cat si o pedeapsa pentru iresponsabilitate.

Iata un exemplu, pentru un caz concret: doi copii care nu vor sa se trezeasca dimineța si sa meargă la școala. Cat valorează strădania unui părinte de a trezi copilul si a-l trimite la școala? Poate am plăți cu un euro (o suma semnificativa) pentru a face acest lucru. Atunci putem face aceasta propunere copiilor: „ Copii, v-ar plăcea sa castigati un euro in fiecare dimineța pentru misiunea de a o face pe seful cu cineva? Sincer, eu m-am cam saturat sa o fac pe seful cu voi, sa va urmăresc când va treziți, când va imbracati, luați micul dejun, si sunt gata sa angajez pe altcineva sa facă acest lucru. Puteți primi voi aceasta misiune daca doriți. Serviciul începe la ora 7.00 si se încheie la ora 8.00 dimineța, când sunteți gata pentru a merge la școala.”

Apoi urmează si pedeapsa: „Daca depasiti ora 8.00, veți pierde cate un sfert de euro pentru fiecare minut cu care persoana pe care o supraveghiati intarzie pentru a pleca la școala.”

Daca copii accepta misiunea, trebuie rasplatiti imediat. Trebuie lăsați sa simtă in mana banul de un euro atunci când sunt gata la 7.59. Dar daca este 8.01, păcat! Vor primi doar 75 de cenți. Iar daca este 8.05 ei își sunt datori cu 25 de cenți.

Condiția prin care va funcționa acest program este ca adultul, educatorul sau părintele, sa fie consecventi. Nu trebuie sa fii „moale”si nu trebuie sa le dai un euro daca ceasul arata ora 8.02. Trebuie sa știe ca vorbești serios.

Poate ca aceasta metoda este costisitoare, nu trebuie uitat ca acum noii salariați (copii) pot avea acum responsabilitatea de a folosi banii pentru a-si cumpăra propriile rechizite școlare sau haine. Cine știe, aceasta metoda poate este mai puțin costisitoare decât sa dai copilului bani ori de cate ori isi dorește ceva.

In plus copii nu trebuie rasplatiti la nesfârșit. O data impamantenit obiceiul, nu mai are nevoie de sistemul de recompense. Libertatea autodisciplinării devine, prin ea insasi o răsplata.

Lipsa de respect

Cate si cate cuvinte jignitoare nu ni se întâmpla sa auzim ca ies din gura copiilor.....Acest comportament trebuie innabusit din start, fiind lipsit de respect păstrând astfel demnitatea si personalitatea fiecărui om.

Din păcate copii astăzi sunt bombardati cu scene si filme violente, in care se spun lucruri crude, urate si înjositoare. Nu cred sa fi văzut vreo data o persoana care folosește acest limbaj murdar si lipsit de respect sa fie pedepsita sau sa dea socoteala pentru el.... E ușor de văzut cum copii aud aceste cuvinte si încep sa creadă ca așa trebuie sa vorbească. Si ii opresc profesorii???? Nu! Asta ar fi împotriva libertății de exprimare – libertatea de ai distruge pe ceilalți prin cuvinte.

Rolul limbajului in conturarea comportamentului a fost bine reprezentat in revistele de cercetare. Procesul de luare a deciziilor este conturat in mintea noastră de cuvinte. Si, adesea, urmează acțiunile. Cuvintele abuzive pot duce la un comportament abuziv. Trebuie stabilita in asemenea cazuri o „pedeapsa” daca cineva tratează rău pe altcineva. Poate fi orice, de la scuze si rostirea a trei lucruri dragute despre persoana respectiva, pana la acordarea dreptului de a-l folosi pe cel care a jignit ca slujitor timp de 24 de ore sau poate...pierderea unui privilegiu.

Sarcini casnice

A simți casa ca „proprie” nu este un lucru scontat pentru toți copii. De multe ori este greu sa faci sa-si îndeplinească sarcinile casnice unui copil, fara ca acesta sa se planga...parca se simt sclavi!!!! Dar ce îl face pa sclav sa fie sclav? Lipsa libertății de alegere. Amenințarea pedepsei, nici o recompensa pentru sarcina bine îndeplinita, nici un simt al proprietarii sau a beneficiului personal. Nici un simtamant de valoare personala. Muncile sunt o rutina înjositoare iar treaba nu se termina niciodată; sarcinile trebuie aduse la îndeplinire nu ca pe niște poveri, ci ca pe niște activitatea de colaborare.

Tuturor ne place sa colaboram la diverse proiecte. Copiilor trebuie explicat faptul ca ceea ce fac ei este o contribuție la bunăstarea familiei si intr-un fel sau altul si ei beneficiază de ea, fie prin satisfacție personala, fie printr-un câștig material.

Păstrând în minte modelul sclavului, vor trebui transformate poverile în contribuții. Iată câteva idei, fiind foarte importante:

- Sa se ofere copiilor posibilitatea de a alege
- Sa se schimbe sarcinile zilnic, săptămânal sau lunar, pentru ca ele sa nu devina plictisitoare
- Sa se îngăduie copiilor sa îndeplinească acele sarcini care ii provoacă, astfel incat ei sa aibă multe ocazii de mulțumire si satisfacție personala
- Sa se observe ceea ce este bun si menționat în mod deosebit lucrul respectiv: „Chiuveta lucește. Apreciez foarte mult faptul ca ați curatat baia fara ca eu sa va mai reamintesc. Mulțumesc.” Este important sa se adreseze copiilor cuvinte de apreciere, cu generozitate.
- Când este vorba de criticat este mai bine daca suntem mai zgârciți. Este important sa fie făcuta mai intai o apreciere pozitiva: „Chiuveta lucește. Poate ar fi mai bine daca ai mai pune puțin detergent la baza robinetelor, așa vine mai bine. Ce s-ar face familia noastră fara un ajutor așa de bun ca tine? Mulțumesc.”
- Copii trebuie ajutați sa vadă ca ei au o contribuție importanta la bunăstarea familiei. Sunt importante si stimulentele, răsplătind fara ezitare o sarcina bine îndeplinita, dând o mana de ajutor atunci când este nevoie.

SPOR LA TREABA DRAGI PARINTI SI EDUCATORI!!

Fundația Surorile Clarise
Ale Sf. Sacrament
B-dul Cuza, nr. 210
810125 **Brăila**
Tel 0239 / 619510
e-mail clarise@braila.astral.ro

Nr. / 29.09.2006

Prin prezenta subsemnata LUCA FLAVIA, in calitate de director al Fundației Surorile Clarise ale Sf. Sacrament, cu sediul in Brăila, B-dul Cuza, nr. 210, va aduc la cunoștința ca PISTIEAN NICOLETA studenta in anul II la Facultatea de Sociologie – Psihologie din cadrul Universitatii Spiru Haret a efectuat practica de specialitate in cadrul Fundației mai sus numite. Fundația are in cadrul ei un Centru Rezidențial de Tip Familiar cu un număr de 20 de beneficiari incredintati pentru un program de integrare si reintegrare familiala si sociala.

In aceasta perioada, Pistiean Nicoleta a avut un comportament ireproșabil dovedind interes fata de activitatea de educator precum si din domeniul psihologic si moral.

Director,
LUCA FLAVIA